

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci žalobce: **Nejvyšší státní zástupce**, se sídlem Jezuitská 4, Brno, proti žalovanému: **Energetický regulační úřad**, se sídlem Masarykovo náměstí 5, Jihlava, za účasti: **FVE 1 s.r.o.**, se sídlem Vídeňská 55, Brno, o žalobě proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu ze dne 29. 9. 2010, č.j. 11280-7/2010-ERU a ze dne 10. 12. 2010, č.j. 14146-9/2010/ERU,

t a k t o:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.
- IV. Osoba zúčastněná na řízení **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

Žalobce se z důvodu shledání závažného veřejného zájmu domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 9. 2010, č.j. 11280-7/2010-ERU, kterým byla společnost FVE 9 s.r.o. (zanikla fúzí s FVE 1 s.r.o. jako nástupnickou společností, dále jen „osoba zúčastněná na řízení“) udělena licence na výrobu elektřiny na dobu 25 let, se vznikem oprávnění a termínem zahájení výkonu licencované činnosti ke dni nabytí právní moci rozhodnutí, pro celkový instalovaný sluneční výkon 1,363 MW pro provozovnu fotovoltaické elektrárny Stálky (dále jen „FVE Stálky“), vymezenou na pozemcích p.č. 5063, 5064 a 5271GP, v katastrálním území Stálky. Žalobce se též domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 12. 2010, č.j. 14146-9/2010/ERU, kterým se mění výše specifikované rozhodnutí o udělení licence.

O pokračování v řízení se společností FVE 1 s.r.o. jako s osobou zúčastněnou na řízení soud rozhodl usnesením ze dne 19. 11. 2014, č.j. 62A 78/2013-486.

I. Shrnutí žaloby

Žalobce namítá, že pro vydání žalobou napadených rozhodnutí nebyly splněny podmínky stanovené zákonem č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů, ve znění do 31. 12. 2010 (dále jen „energetický zákon“), a prováděcí vyhláškou k energetickému zákonu č. 426/2005 Sb., o podrobnostech udělování licencí pro podnikání v energetických odvětvích (dále jen „vyhláška č. 426/2005 Sb.“).

Ia. Shrnutí žalobní argumentace týkající se rozhodnutí o udělení licence

Z obsahu rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 9. 2010, č.j. 11280-7/2010-ERU (dále jen „rozhodnutí o udělení licence“), vyplývá, že žalovaný vybočil z mezí žádosti o licenci. Žalovaný nijak nevzal v úvahu, že osoba zúčastněná na řízení jako žadatel o licenci výslovně uvedl v žádosti pozemky p.č. 5063, 5064, 5223, 5224, 5228, 5271, 5367/13, 5367/16, 5367/17 a 5367/77 GP a p.č. 1220/6, vše v katastrálním území Stálky. Podle žalobce se provozovna FVE Stálky skutečně nachází i na jiných pozemcích, než je uvedeno v rozhodnutí o udělení licence, což se ostatně podává i z rozhodnutí stavebního úřadu o zkušebním provozu č. 4/2010, ze dne 20. 9. 2010, č.j. VRAND 1416/2010, a identifikace provozovny se naopak zcela rozchází s identifikací místa podle zprávy o výchozí revizi č. 170910 ze dne 15. 9. 2010 revizního technika

E.N. (viz označení pozemků ve zprávě o výchozí revizi p.č. 1699/3, 1699/4, 1699/5). Žádosti o udělení licence může správní orgán pouze vyhovět nebo ji zamítnout, pokud nejsou dány zákonné podmínky k postupu podle § 66 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“). Případné vady může odstraňovat toliko postupem zákonem stanoveným. V této souvislosti žalobce odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 6. 2008 ve věci sp. zn. 3 Ads 30/2007.

Žalobce dále namítá, že osoba zúčastněná na řízení měla ve smyslu § 5 odst. 3 energetického zákona doložit, že vlastní, popř. že je oprávněna užívat i pozemky, na nichž je provozovna nově umístěna, což však učinila nedůsledně.

V této souvislosti žalobce poznamenává, že žalovaný se vůbec nevypořádal s rozporů v označení pozemků v žádosti a v předkládaných výpisech z katastru nemovitostí, nijak je neozřejmil a pozemky identifikoval v době vydání rozhodnutí neexistujícím parcelním číslem.

Byť nedoložení užívacího či vlastnického práva v tomto rozsahu poukazuje na ledabylý postup žalovaného, nelze nepřehlédnout, že této ledabylosti bylo využito žadatelem o licenci při dokládání splnění dalších podmínek pro udělení licence. V této souvislosti žalobce poukazuje na absenci konečného rozpočtu jednotlivých realizovaných investic potřebných pro uvedení energetického zařízení do provozu, jímž se dokládá splnění finančních předpokladů ve smyslu 5 odst. 3 energetického zákona a § 8 vyhlášky č. 426/2005 Sb. Tato listina by s ohledem na budování FVE Stálky po etapách byla přínosná.

V souvislosti s povinností prokázat, že energetické zařízení odpovídá právním předpisům a technickým normám, předložila osoba zúčastněná na řízení k „NN“ části energetického zařízení nepodepsanou zprávu o výchozí revizi č. 170910 ze dne 15. 9. 2010 revizního technika E.N., přičemž jeho podpis, avšak toliko ve formě kopie první stránky revizní zprávy, se ve správním spise objevuje až za rozhodnutím o udělení licence na čísle listu 165.

Z revizní zprávy revizního technika E.N. se podává, že venkovní prostor je prostorem zvláště nebezpečným. Mají-li venkovní prostory povahu prostoru zvláště nebezpečného, pak se jedná ve smyslu přílohy č. 1 vyhlášky č. 73/2010 Sb., o stanovení vyhrazených elektrických technických zařízení, jejich zařazení do tříd a skupin a o bližších podmínkách jejich bezpečnosti (dále jen „vyhláška č. 73/2010 Sb.“), o vyhrazené zařízení třídy I. skupiny B, jehož montáž je třeba oznámit organizaci státního odborného dozoru a k jehož uvedení do provozu je nutné stanovisko organizace státního odborného dozoru, resp. Technické inspekce České republiky. Nebylo-li předmětné stanovisko předloženo, nelze uzavřít, že byly splněny technické předpoklady ve smyslu 5 odst. 3 energetického zákona.

Žalobce dále poukazuje na to, že licence se ve znění změny uděluje na dobu 25 let. Pro takové rozhodnutí ale ve správním spisu chybí podklady. Žadatel

o změnu licence za účelem splnění technických předpokladů doložil oprávnění užívat energetické zařízení ve smyslu stavebního zákona jen na dobu zkušebního provozu.

Ib. Shrnutí žalobní argumentace týkající se rozhodnutí o změně licence

Rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 12. 2010, č.j. 14146-9/2010/ERU (dále jen „rozhodnutí o změně licence“), formálně mění celé rozhodnutí o udělení licence. Z rozhodnutí o změně licence není zřejmé, v jakém rozsahu se dotýká rozhodnutí o udělení licence, když obsahuje kompletní výrok, jako by bylo rozhodováno o udělení licence poprvé, a není tak ani zřejmé, zda zcela nahrazuje předchozí rozhodnutí o udělení licence, anebo je nahrazuje jen v tom rozsahu, kde bylo materiálně prováděno řízení o změně. Přitom jak žádost o změnu licence, tak její přílohy, směřují až na výjimky k doložení toliko rozsahu požadované změny licence. Při absenci záznamu ve smyslu § 53 odst. 6 správního řádu nelze podle žalobce zjistit, jaké důkazy byly ve správním řízení provedeny a zda žalovaný vycházel i z jiných než ve správním spise žurnalizovaných listin (např. z listin týkajících se udělení licence). Skutkový stav, ze kterého vyšel žalovaný, tak nemá oporu ve správním spise. Podle žalobce tak není ani zřejmé, v jakém rozsahu nastaly účinky ve smyslu § 102 odst. 9 správního řádu. Rozhodnutí o změně je tak z tohoto důvodu nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost.

Žalobce dále namítá, že i v řízení o změně licence žalovaný vybočil z mezí žádosti o změnu licence. Osoba zúčastněná na řízení se totiž domáhala navýšení výkonu na celkových 4,002 MW a nikoliv přidělených 4,003 MW. Žalovaný dále nezohlednil, že vymezení umístění provozovny v žádosti a v rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 29. 11. 2010, č. 6/2010, o zkušebním provozu, se zcela rozchází s identifikací provozovny podle zprávy o výchozí revizi ze dne 23. 11. 2010, č. 45/F/10, revizního technika P.F., kde jsou uvedeny pozemky p.č. 162/38, 187/2, 187/3, 10001/58. Tímto postupem žalovaný zatížil rozhodnutí o změně licence a řízení, jež jeho vydání předcházelo, vadou, která mohla mít vliv na jeho zákonnost.

Osoba zúčastněná na řízení žádala o rozšíření licence na celkový instalovaný výkon 4,002 MW, ovšem aniž by jakkoliv rozlišila nový zdroj. Pak měla doložit splnění odpovídajících podmínek, tedy zejména finanční předpoklady, technické předpoklady, jakož i vlastnické nebo užívací právo k energetickému zařízení a také vlastnické, případně užívací právo k pozemkům. Žalovaný se přitom podle žalobce vůbec nevypořádal s rozpory v označení pozemků v listinách procházejících správním spisem (žádost, předkládané výpisy z katastru nemovitostí) a pozemky identifikoval v době vydání rozhodnutí neexistujícím parcelním číslem.

Osoba zúčastněná na řízení k žádosti o změnu licence doložila nepodepsanou zprávu o výchozí revizi ze dne 15. 9. 2010 revizního technika E.N., která se vztahuje toliko k „NN“ části FVE Stálky v lokalitě A a kopii zprávy

o výchozí revizi č. 45/F/10 ze dne 23. 11. 2010 revizního technika P.F., vztahující se toliko k „NN“ části FVE Stálky v lokalitě B.

Z obsahu druhé revizní zprávy při porovnání s dalšími listinami vyplývají podle žalobce zjevné rozpory. Byť konstatuje, že elektroinstalace je provedena podle projektové dokumentace, uvádí instalovaný výkon 2 639 565 Wp, 810 kusů panelů TSM PCO5 225, 6408 kusů panelů TSM-PCO5 230, 4185 kusů panelů TSM PCO5 235, 252 kusů měničů SMC 10 000 TLRP a 3 kusy měničů SB 400 TLRP. Oproti tomu z protokolu o předání a převzetí díla ze dne 29. 11. 2010 se podává jiný instalovaný výkon (2 639 165 Wp), jiné složení panelů (jen TSM PCO5 225 v počtu 11 719 kusů) a jiné složení střídačů (SMC 10 000 TLRP v počtu 259 kusů a SMC 7000TL v počtu 2 kusů).

Z toho podle žalobce vyplývá, že v průběhu pouhých šesti dnů mělo dojít k odinstalování 10 593 kusů panelů (zůstat mělo jen 810 kusů) a naopak k instalaci 10 909 panelů typu TSM PCO5 225; dále mělo dojít v uvedené době i ke změně instalovaných střídačů. To se nejeví i s ohledem na klimatické poměry k závěru roku 2010 jako technicky a finančně zvládnutelné. Žalobce dále poukazuje na to, že v rozhodnutí stavebního úřadu o zkušebním provozu se pro obě lokality uvádí dokonce zcela jiný celkový výkon energetického zařízení (toliko 3,7 MW). Žalobce v této souvislosti namítá, že došlo-li po vydání zprávy o výchozí revizi k tak podstatné změně, měla být na energetickém zařízení provedena mimořádná revize, neboť se zcela změnily provozní parametry energetického zařízení, které mají vliv na celý další řetězec součástí zařízení (nastavení měniče, zatížení transformátoru apod.). V souvislosti s posouzením bezpečnosti energetického zařízení žalobce poukazuje na to, že osoba zúčastněná na řízení nijak nedoložila bezpečnost energetického zařízení ke všem jeho součástem. Seznatelné je to podle žalobce ve vztahu k „VN“ součástí energetického zařízení, např. ve vztahu k propojení části A a B energetického zařízení.

Žalobce dále namítá, že zpráva o výchozí revizi revizního technika P.F. konstatuje v části „vnější vlivy“ prostory zvlášť nebezpečné. Mají-li venkovní prostory povahu prostoru zvlášť nebezpečného, jak je uvedeno ve zprávě o výchozí revizi, pak se jedná ve smyslu přílohy č. 1 vyhlášky č. 73/2010 Sb. o vyhrazené zařízení třídy I. skupiny B, jehož montáž je třeba oznámit organizaci státního odborného dozoru a k jehož uvedení do provozu je nutné stanovisko organizace státního odborného dozoru, resp. Technické inspekce České republiky. Nebylo-li předmětné stanovisko předloženo, nelze uzavřít, že byly splněny technické předpoklady ve smyslu 5 odst. 3 energetického zákona.

Žalobce dále namítá, že osoba zúčastněná na řízení nedoložila konečný rozpočet jednotlivých realizovaných investic potřebných pro uvedení energetického zařízení do provozu (§ 8 odst. 7 vyhlášky č. 426/2005 Sb.), a to i přesto, že uvedená listina mohla alespoň nepřímo objasnit, co se v závěru měsíce listopadu na energetickém zařízení skutečně odehrálo (viz výměna 10 909 panelů v průběhu šesti dnů).

Žalobce dále poukazuje na to, že licence se ve znění změny uděluje na dobu 25 let, pro což ovšem ve správním spisu chybí podklady. Osoba zúčastněná na řízení za účelem prokázání splnění technických předpokladů doložila oprávnění užívat energetické zařízení ve smyslu stavebního zákona jen na velmi krátkou dobu. Z rozhodnutí stavebního úřadu o zkušebním provozu ze dne 29. 11. 2010, č. 6/2010 se totiž podává, že zkušební provoz stavby v lokalitě B se povoluje jen do 31. 5. 2011.

Ic.

Z výše uvedených důvodů se žalobce domáhá zrušení obou žalobou napadených rozhodnutí. Žalobce setrval na svém procesním postoji po celou dobu řízení před zdejší soudem.

II. Shrnutí vyjádření žalovaného

Žalovaný uvádí, že ze žalobou napadených rozhodnutí je seznatelné, jakým způsobem se změny rozhodnutí o udělení licence projevují. Pokud je subjekt držitelem licence na určitou licencovanou činnost, dochází-li ke změně licence ve smyslu jejího rozšíření, provádí se změna rozhodnutí o udělení licence na formuláři o změně licence vyznačením nových energetických zařízení (provozoven) či území. Způsob provedení změny se může lišit podle toho, zda žadatel o licenci rozšiřuje činnost o zdroje nové, v tom případě se na rozhodnutí o změně vyznačí jednotlivé zdroje s datem zahájení výkonu licencované činnosti, případně např. rozšiřuje výkon zdroje stávajícího; v tom případě bude licence udělena na tentýž zdroj, ale již s upravenými parametry, datum zahájení výkonu licencované činnosti se bude odvíjet od provedení změny, kterou bylo založeno oprávnění provozovat licencovanou činnost ve vymezeném rozsahu. Změnu rozhodnutí o udělení licence nelze tedy pojímat tak, že by žadatel měl znovu prokazovat všechny skutečnosti, a to i ve vztahu k zařízením, pro něž má licenci již udělenou. Pokud tedy žadatel žádá o změnu licence ve smyslu jejího rozšíření, je nutno vycházet z předmětu správního řízení, jak je v žádosti vymezen. Pokud je předmětem žádosti navýšení instalovaného výkonu či přidání nového zdroje, budou se podmínky pro udělení licence prokazovat ve vztahu k části zařízení, o kterou je výrobní rozšiřována.

K žádosti o udělení licence a rozhodnutí o udělení licence žalovaný uvádí, že je zřejmé, že hodnota instalovaného výkonu předmětného zařízení odpovídá, tj. udělením licence vzniklo právo k výkonu licencované činnosti v rozsahu, v jakém o udělení licence žádala. Je nicméně dále pravdou, že žalovaný v rozhodnutí o udělení licence nevypsal veškeré pozemky, na nichž se energetické zařízení podle žádosti o udělení licence nachází. Údaje o umístění zařízení mají povahu toliko identifikační, tj. slouží k přesnějšímu určení energetického zařízení, což má smysl zejména u výkonů menšího rozsahu. Samotné územní vymezení energetického zařízení nemá vliv na rozsah oprávnění držitele licence licencovanou činnost vykonávat, a proto by tato skutečnost nezákonnost rozhodnutí způsobovat neměla.

Ohledně vlastnického práva k pozemkům žalovaný uvádí, že na úrovni výroben elektřiny ze slunečního záření nelze považovat pozemek, na němž jsou fotovoltaické panely umístěny, za součást energetického zařízení a z tohoto hlediska žadatel o licenci vlastnictví pozemku (může jít ale např. i o střechu budovy) pro účely udělení licence prokazovat nemusel. Žalovaný dále poukazuje na to, že měl k dispozici podklady prokazující technické předpoklady v době rozhodování o udělení licence, ačkoliv je až dodatečně označil číslem jednací, čímž vznikl stav, kdy jsou fyzicky zařazeny až za rozhodnutí o udělení licence.

Ohledně námitky, že bylo k uvedení do provozu nutné stanovisko Technické inspekce České republiky, žalovaný uvádí, že není schopen ze správního spisu bez znalosti technické dokumentace posoudit charakter revidovaného zařízení, aby mohl určit, zda bylo třeba stanovisko Technické inspekce České republiky či nikoliv. K námitce týkající se udělení licence na výrobu elektřiny na dobu 25 let žalovaný uvádí, že žalobce dovozuje nutnost udělení licence na kratší dobu z nedoložení kolaudačního souhlasu. Nepředložení kolaudačního souhlasu v řízení o udělení licence však nemůže vést k jejímu neudělení či jejímu udělení pouze na dobu povolení zkušebního provozu. V případě, že by kolaudační souhlas nebyl vydán, bylo by to důvodem zrušení licence podle § 10 odst. 2 písm. a) energetického zákona.

Žalovaný dále uvádí, že jelikož žadatel již byl držitelem licence na zařízení o výkonu 1,363 MW a žádal o navýšení výkonu o 2,640 MW, byl výsledný výkon zařízení pro účely rozhodnutí o udělení licence (zaokrouhlení výkonu na tři desetinná čísla) 4,003 MW a nikoliv 4,002 MW. Za situace, kdy žadatel předložil přesné podklady dokládající instalovaný výkon zařízení, považoval žalovaný za nutné vydat licenci na zařízení o skutečných parametrech zařízení bez ohledu na skutečnost, že žadatel v žádosti uvedl instalovaný výkon o tisícinu MW nižší, neboť rozhodnutí o udělení licence pro zařízení o výkonu 4,002 MW by bylo v rozporu se skutečností. Ohledně nesouladu revizní zprávy s předávacím protokolem díla se jedná o nepatrný rozdíl ve výkonu odpovídající dvěma fotovoltaickým panelům.

Žalovaný uvedl, že ponechává posouzení důvodnosti žaloby zcela na úvaze soudu.

III. Shrnutí vyjádření osoby zúčastněné na řízení

Osoba zúčastněná na řízení nejprve podrobně argumentuje, že podle ní ve věci absentuje závažný veřejný zájem na podání žaloby ve smyslu § 66 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) a dále uvádí, že namítané vady jsou natolik marginální, že nemohou závažně zasáhnout veřejný zájem.

K námitce týkající se povahy rozhodnutí o změně licence osoba zúčastněná na řízení uvádí, že předmětem řízení a současně i následného rozhodnutí byla požadovaná změna rozhodnutí o udělení licence. Takto žalovaný postupoval ve vztahu ke všem žádostem o změnu udělené licence, a to bez ohledu na povahu požadované změny,

přičemž takový postup nebyl považován za vadu ani při soudním přezkumu. Osoba zúčastněná na řízení v této souvislosti odkazuje na rozsudek ze dne 29. 5. 2013, č. j. 8 As 61/2012-53, kde předmětem posouzení Nejvyššího správního soudu bylo obdobné „změnové“ rozhodnutí, které se týkalo změny identifikačních údajů osoby žadatele.

Pokud jde o údajné neprokázání vlastnického práva k nemovitostem, na nichž se výroba nachází, pak žádný takový požadavek z právních předpisů nevyplývá. Jde tedy o požadavek jdoucí nad rámec uvedených předpisů a také správní praxe žalovaného, což vyplývá i z Odborné analýzy pro CZEPHO, kterou osoba zúčastněná na řízení navrhuje provést jako důkaz. Osoba zúčastněná na řízení přesto dokládá přehled, kterým navrhuje prokázat, že disponovala v době řízení o udělení licence a v době řízení o změně licence vlastnickými nebo užívacími právy ke všem pozemkům, na nichž byly příslušné části výroby umístěny.

Osoba zúčastněná na řízení poukazuje na to, že v době řízení o udělení licence a v době řízení o změně licence probíhaly v katastrálním území Stálky pozemkové úpravy, spojené se změnou číslování parcel a se změnou výměr obnovou operátu. Jde stále o tytéž pozemky, jejichž číslování se ovšem v průběhu přípravy stavby měnilo, a ani tady tedy nejde o vadu rozhodnutí nebo řízení, které předcházelo jejich vydání. Tvrzené skutečnosti pak osoba zúčastněná na řízení dokládá listinami Ministerstva zemědělství, Pozemkového úřadu Znojmo.

V době řízení o udělení licence a v době řízení o změně licence byla evidence většiny předmětných pozemků v katastru nemovitostí vedena ve formě zjednodušené evidence typu grafický příděl (kód GP), čili nejméně přesný způsob evidence. Výjimkou byl pouze pozemek p. č. 1220/6, který byl evidován v modernější formě evidence katastru nemovitostí (kód KN). Osoba zúčastněná na řízení poukazuje na to, že upřesnila geometrické určení polohy stavby předmětné provozovny a příslušné vlastnické poměry k pozemkům dvěma geometrickými plány a předkládá jako důkaz vyjádření zpracovatele geometrických plánů, společnosti SURGEO, s.r.o. Situaci rovněž komplikovalo zablokování katastrálního území Stálky pro veškeré zápisy změn - tzv. „stop-stav“, který katastrální úřad přechodně vyhlašuje z technických důvodů ve finální fázi pozemkových úprav, kdy zpracovatel pozemkových úprav zpracovává příslušnou dokumentaci.

Předmětná provozovna byla umístěna (jako celek) územním rozhodnutím stavebního úřadu (č. 22/2009 ze dne 30. 11. 2009, sp. zn. SÚ-182/09-CP, které nabylo právní moci dne 5. 1. 2010. Toto umístění zahrnuje všechny pozemky, o které se v dané věci jedná, což osoba zúčastněná na řízení dokládá ve svém vyjádření v podrobné tabulce. Dále bylo na předmětnou provozovnu (jako celek) vydáno stavební povolení ze dne 19. 2. 2010, č. 2/2010, v němž je stavba vymezena na pozemcích označených stejně jako v územním rozhodnutí.

Ke splnění požadavků k zajištění bezpečnosti práce (zpráva o revizi) stanovených zvláštním právním předpisem osoba zúčastněná na řízení uvádí, že z energetického zákona a vyhlášky č. 426/2005 Sb. nevyplývá povinnost žadatele

o licenci předložit stanovisko Technické inspekce České republiky. Dostatečným dokladem prokazujícím splnění požadavků k zajištění bezpečnosti práce, jako technického předpokladu k zajištění výkonu licencované činnosti, je již samotná revizní zpráva. S tímto přesvědčením v licenčních řízeních v dobré víře postupovala, neboť příslušné správní orgány, tzn. žalovaný a stavební úřad, po ní v tomto směru nikdy nic víc nepožadovaly.

Rozhodnutí o udělení licence především umožňuje podnikání v energetických odvětvích, ale není jeho účelem řešit a posuzovat otázky provozu výroby, které meritorně spadají do působnosti stavebního úřadu. K tomu osoba zúčastněná na řízení navrhuje jako důkaz Odbornou analýzu pro CZEPHO a poukazuje též na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 8. 2009, č. j. 8 As 18/2008 – 74. Osoba zúčastněná na řízení zdůrazňuje, že na předmětnou provozovnu (jako celek) bylo vydáno stavební povolení č. 2/2010 ze dne 19. 2. 2010, které stanovuje celou řadu podrobných podmínek pro provedení stavby, mezi nimiž ovšem odborné stanovisko Technické inspekce České republiky není a stavební úřad je nevyžadoval. Podobně nebylo odborné stanovisko Technické inspekce České republiky vyžadováno ani pro rozhodnutí o zkušebním provozu.

Skutečnost, že žalovaný vydal rozhodnutí o změně licence na dobu 25 let je v souladu se zákonem, neboť osoba zúčastněná na řízení prokázala, že je vlastníkem FVE Stálky. V této souvislosti osoba zúčastněná na řízení rovněž odkazuje na Odbornou analýzu pro CZEPHO.

Žalobce akcentuje skutečnost, že se ve správním spise žalovaného nachází vedle řádně podepsaného vyhotovení totožné zprávy i nepodepsané vyhotovení zprávy revizního technika E.N. K tomu osoba zúčastněná na řízení doplňuje, že jedinou potenciální vadou by v daném případě mohlo být pouze to, kdyby se ve správním spise nenacházela podepsaná verze totožné zprávy. Z Odborné analýzy pro CZEPHO vyplývá tehdejší neutěšené personální obsazení žalovaného, které způsobilo občasné číslování předaných podkladů čísly listů následujících po vydání samotného rozhodnutí.

V průběhu řízení před soudem osoba zúčastněná na řízení navrhla, aby soud postoupil žalobu ke Krajskému soudu v Ostravě, který je podle jejího názoru místně příslušným soudem, neboť se zde nachází dislokované pracoviště, které se zabývá rozhodováním v licenčním řízení. Správa licencí není ve skutečnosti vykonávána v Jihlavě, ale v Ostravě.

Osoba zúčastněná na řízení navrhla, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl a přiznal jí právo na náhradu nákladů řízení.

IV. Posouzení věci

Podle § 66 odst. 2 s.ř.s. je žalobu oprávněn podat nejvyšší státní zástupce, jestliže k jejímu podání shledá závažný veřejný zájem.

Podle § 72 odst. 2 věty první s.ř.s. může žalobu podle § 66 odst. 1 až 3 s.ř.s. oprávněný žalobce podat do tří let od právní moci rozhodnutí, nestanoví-li zvláštní zákon jinak, a nenabývá-li rozhodnutí právní moci, od doručení rozhodnutí poslednímu účastníku, který proti němu mohl žalobu sám podat.

Žaloba byla podána dne 27. 9. 2013, žalobou napadené rozhodnutí o licenci nabylo právní moci dne 29. 9. 2010 a rozhodnutí o změně dne 13. 12. 2010; žaloba tedy byla podána včas a osobou k tomu oprávněnou.

Soud předepisuje, že řízení o žalobě ve smyslu § 66 odst. 2 s.ř.s. neslouží k ochraně subjektivních veřejných práv, jako je tomu v případě řízení o žalobě ve smyslu § 65 odst. 1 a 2 s.ř.s., kde soud zkoumá právě míru a povahu dotčení na subjektivních veřejných právech, nýbrž byl tento mimořádný institut zakotven k ochraně objektivního práva (zákonosti), a to ve zvláštních případech, kdy to vyžaduje (závažný) veřejný zájem; tím je tento prostředek zcela mimořádným.

Aktivní procesní legitimace pak nevyžaduje prostý veřejný zájem, ale závažný veřejný zájem. Zdůrazněním kritéria závažnosti se vyčleňují užší kategorie potenciálních případů z širšího rámce dotčeného veřejného zájmu. Jak vyplývá i z důvodové zprávy k s.ř.s., „*může tu jít o případy nepříliš časté, ale veřejností citlivě vnímané, například tam, kde nezákonné rozhodnutí bylo dosaženo úplatkem a není tu již jiná právní cesta, kterou by bylo možné takové rozhodnutí odstranit.*“ (důvodová zpráva k návrhu zákona ze dne 15. 4. 2002, sněmovní tisk č. 1080/0, digitální repositář www.psp.cz). Úkolem této žaloby není chránit soukromý zájem, ale ani každý veřejný zájem, nýbrž musí být dána existence kvalifikované formy veřejného zájmu, kterou je závažný veřejný zájem. Aktivní procesní legitimace proto bude mít místo v závažných případech, kdy bude skutečně s ohledem na závažný veřejný zájem žádoucí podání této žaloby, byť to samo o sobě ještě nepředznamenává její důvodnost a výsledek řízení o ní. Judikatura správních soudů dospěla k závěru, že úvaha nejvyššího státního zástupce, zda je ve věci dán závažný veřejný zájem, nepodléhá přezkumu správními soudy. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 11. 2007, č. j. 8 As 27/2006 - 70, publ. pod č. 1455/2008 Sb. NSS, je úvaha, zda je v konkrétní věci dán závažný veřejný zájem, vyhrazena nejvyššímu státnímu zástupci; tato úvaha nepodléhá přezkumu správními soudy, záleží na nejvyšším státním zástupci, zda tohoto svého práva podat žalobu v konkrétní věci z důvodu závažného veřejného zájmu, který sám shledal, využije, jeho aktivní legitimace k podání takové žaloby je dána, existence závažného veřejného zájmu je tím presumována (*blíže viz Vojtěch Šimíček, Lukáš Potěšil a kol. Soudní řád správní. Komentář. Nakladatelství Leges 2014, str. 574 a násl.*).

S výše uvedeným podle zdejšího soudu koresponduje, že úlohou soudního přezkumu ve věci žaloby k ochraně veřejného zájmu není a ani nemůže být realizace „dozoru“ nad absolutní správností postupů a rozhodnutí správních orgánů či to, aby se soud v tomto typu řízení „metodicky“ vyjadřoval k tomu, jak má správní orgán

realizovat výkon státní správy materializovaný v tomto případě v procesním postupu a zvolené formě správního rozhodnutí; to je primárně otázka pro moc výkonnou.

Ke zrušení žalobou napadeného rozhodnutí by měl soud přistoupit až v případě takových zjištění, která vyplynou z důkazů, předložených žalobcem, které získal v součinnosti s orgány činnými v trestním řízení apod., případně z rozsudků trestních soudů o tom, že byl spáchán trestný čin, a které zásadně zpochybní pravdivost skutkových podkladů, z nichž vyšel správní orgán, a které, ať již z jakýchkoli důvodů, nebyl schopen či nemohl sám napravit. „*V případě takto zpochybněného a částečně vyvráceného obsahu správního spisu má soud za to, že v přezkouvávaném řízení neexistoval relevantní podklad pro vydání žalobou napadeného rozhodnutí. Obsah správního spisu je rozhodnutími trestních soudů natolik zásadně znevěrohodněn, že nelze přistoupit k přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ve vztahu k posouzení otázky provozuschopnosti fotovoltaické elektrárny osoby zúčastněné na řízení.*“ (rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 13. 6. 2014, ve věci sp. zn. 31A 32/2012).

Žalobce zpochybňuje nosné skutkové důvody rozhodnutí žalovaného poukazem na vady a nedostatky obsahu a náležitostí skutkových podkladů, které argumentačně dovozuje přímo z těchto skutkových podkladů, jak jsou obsaženy ve správním spise. Svoji skutkovou argumentaci (nikoli právní) v této věci nedokládá žádnými dalšími důkazními prostředky, získanými z jiných řízení, tedy jinak než odkazem na obsah správního spisu není žalobcem skutkově argumentováno. Protože v žalobě žádné jiné důkazy o skutkovém stavu, nad rámec správního spisu, žalobcem uplatněny nebyly, soud na základě skutkového stavu zachyceného v listinách ve správním spise, které byly podkladem rozhodnutí o udělení licence, posoudil důvodnost jednotlivých žalobních námitek.

Soud dále nedokazoval právním stanoviskem Technické inspekce (příloha k žalobě *Fotovoltaické elektrárny z pohledu Technické inspekce České republiky* ze dne 14. 8. 2013), neboť to s ohledem na níže podrobně uvedenou argumentaci neshledal potřebné pro posouzení věci; žalobce ani neuváděl, co skutkového, pro věc podstatného, by z této listiny mělo vyplývat, ale odkazoval na něj zjevně na podporu svého právního hodnocení věci.

Ve vztahu k poukazům na výroky různých osob, např. zaměstnanců žalovaného, či na články v médiích a vyjádření na internetu, soud uvádí, že je nebude jakkoliv zohledňovat, či dokonce se k nim vyjadřovat a jimi dokazovat. Výroky zaměstnanců žalovaného a představitelů státních orgánů do médií či různá prohlášení a tiskové zprávy umístěné na internetu týkající se energetické politiky nepovažuje soud za relevantní pro souzenou věc. Změna státní politiky ve vztahu k regulaci podpory obnovitelných zdrojů energie, tedy navýšení či snížení tržní ceny elektřiny z obnovitelných zdrojů, je výkonem politiky vlády, a to již z toho důvodu, že souvisí s klíčovými zájmy státu (*blíže T. Vlček, F. Černoch, Energetický sektor České republiky. Masarykova univerzita 2012, s. 287 an*). Úlohou správního soudu v této věci není, a již s ohledem na princip rozdělení moci na výkonnou, zákonodárnou a

soudní ani nemůže být, hodnotit, korigovat či se vyjadřovat k podobě energetické politiky státu, ať již současné či minulé, ani k postupům jiných státních orgánů (vláda, nejvyšší státní zástupce, apod.) ve vztahu k tomuto odvětví.

V této souvislosti soud zdůrazňuje, že předmětem přezkumu je rozhodnutí o udělení licence a o jeho změně, tedy udělení oprávnění k podnikání za regulované ceny, nikoliv rozhodnutí opravňující osobu zúčastněnou na řízení uvést energetické zařízení do provozu. Shodně na licenční řízení nahlížel Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 3. 8. 2009 ve věci sp. zn. 8 As 18/2008. Nejvyšší správní soud v citovaném případě zdůraznil, že předmětem licenčního řízení je pouze povolení k podnikatelské činnosti v oblasti plynárenství a že právo uvést plynárenské zařízení do provozu a nadále jej provozovat ke konkrétnímu věcnému účelu (úpravě plynu) rozhodnutí žalovaného v řízení *in merito* nezakládá a k povolení provozu předmětného plynárenského zařízení byl příslušný správní orgán odlišný od žalovaného. „*Toto řízení není založeno na správním uvážení správního orgánu, který by se mohl pohybovat volně v zákonem vytyčených hranicích. Právní úprava stanoví přesně požadavky, které musí žadatel o licenci splnit; na druhou stranu však nedává správnímu orgánu možnost např. ve veřejném zájmu licenci po splnění zákonných požadavků neudělit. Důvodová zpráva k energetickému zákonu a ostatně sama logika věci nabízí přirovnání licence dle energetického zákona k živnostenskému oprávnění. Specialita této regulace a tedy vynětí z obecné úpravy živností je dána jen strategickým významem energetiky pro chod národního hospodářství a životní úroveň obyvatelstva...Znamená to, že při splnění zákonem stanovených podmínek musí správní orgán licenci udělit, nemá volbu, zda tak učiní či nikoliv.*“

Touto optikou tedy soud bude posuzovat jednotlivé žalobní body.

Va) Skutečnosti rozhodné ze správního spisu

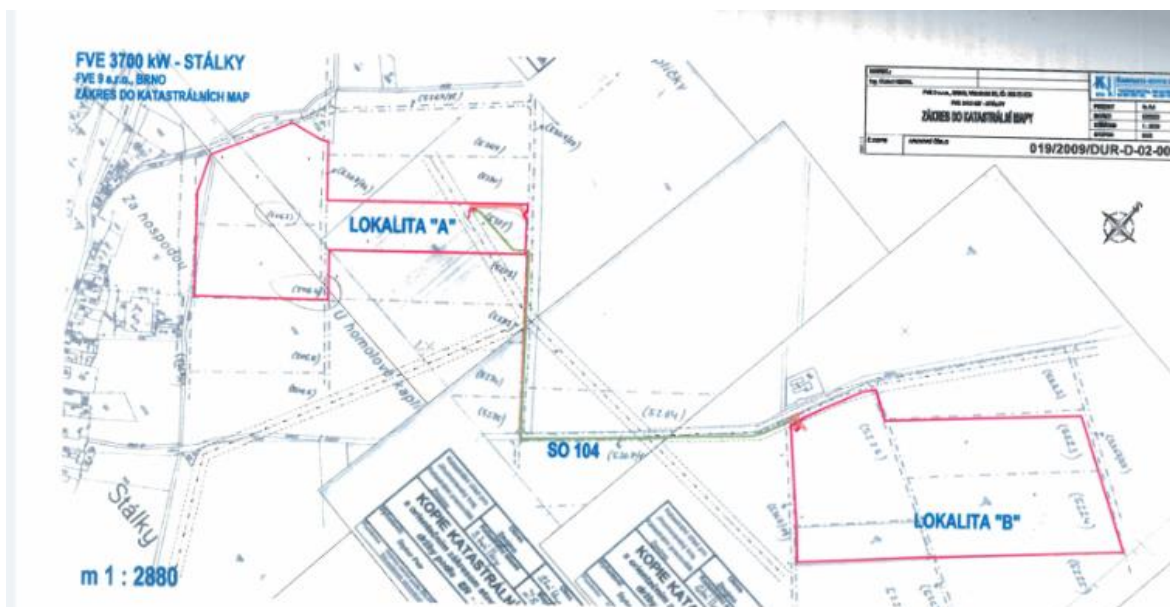
Licence na výrobu elektřiny č. 111016583 byla osobě zúčastněné na řízení udělena dne 29.9.2010, a to na dobu 25 let ode dne vzniku oprávnění k výkonu licencované činnosti a na celkový instalovaný výkon 1,363 MW. V rozhodnutí o udělení licence je uveden seznam jednotlivých provozoven k předmětné licenci, a to evid. číslo 1: FVE Stálky, k.ú. Stálky, kód katastru 753475, obec Stálky, vymezení 5063 GP, 5064 GP, 5271 GP.

Správní spis sp. zn. LIC-11280/2010-ERU vztahující se k žádosti o udělení licence obsahuje žádost o udělení licence pro podnikání v energetických odvětvích pro právnické osoby žadatele FVE 9 s.r.o., s přílohami, z nichž relevantními skutkovými podklady ve vztahu k nyní posuzované věci jsou:

- příloha „Seznam jednotlivých provozoven“ z níž vyplývá, že žadatel žádá o celkový instalovaný výkon provozovny 1,363 MW, na adrese provozovny v obci Stálky, Znojmo, 671 03, název a číselný kód katastrálního území

a parcelní čísla Stálky (k.ú. 753475), parcely č. 5063, 5064, 5223, 5224, 5228, 5271, 5367/13, 5367/16, 5367/17, 5367/77 GP a 1220/6 KN,

- zakres FVE Stálky do katastrálních map (obr. 1) :

obr. 1

- výpis z katastru nemovitostí k datu 5. 5. 2010, listu vlastnictví (dále jen „LV“) č. 187, vlastníka FVE 9 s.r.o. na pozemky parcela č. 1220/7 a 1220/9 a parcela č. 5064 s tím, že z výpisu se podává, že na základě Oznámení pozemkového úřadu o zahájení pozemkových úprav byly zahájeny pozemkové úpravy,
- „Prohlášení“ FVK Global a.s. ze dne 2.6.2010 o tom, že závazky plynoucí ze Smlouvy o dílo na stavbu fotovoltaické elektrárny uzavřené mezi FVE 9 s.r.o. a FVK Global a.s. dne 2.6.2010 jsou hrazeny v určených termínech a výších, a že k úhradě závazků je použit investiční úvěr čerpaný u Komerční banky a.s.,
- přiznání k dani z příjmů právnických osob za rok 2009, potvrzení o tom, že žadatel nemá evidovány nedoplatky, prohlášení o finanční situaci, výpis z insolvenčního rejstříku,
- kopie smlouvy o úvěru uzavřené se společností Komerční banka a.s. ve výši 237 000 000 Kč, s rozpisem jednotlivých splátek od 31. 1. 2011 do 31. 1. 2022, poskytnutý dle smlouvy o úvěru na projekt výstavby a provozu fotovoltaické elektrárny o instalovaném výkonu 4001,99 kW umístěné na pozemcích p. č. 1699/3, 5064 GP, 1220/7, 1220/8, 1220/9, 1699/5, 1699/7, 5367/77 a 1220/6 KN, v katastrálním území Stálky, obci Stálky, okres Znojmo,

- specifikace projektu mateřské společnosti SOLAR GLOBAL a.s. a účelové společnosti FVE 9 s.r.o., podle které je cílem projektu výstavba fotovoltaické elektrárny o výkonu 4 140 kW v katastrálním území Stálky, obec Stálky, přičemž ze specifikace projektu se mimo jiné podává, že plánovaná stavba se nachází ve dvou lokalitách - lokalitě „A“ severně od obce Stálky a lokalitě „B“, severovýchodně od obce Stálky. Práce a výstavbu realizuje společnost FVK Global a.s., pro výstavbu budou použity panely KANEKA U-EA100, U-EA105, U-EA110, U-EA115, centrální měniče SMA řady SC 800MV/1000MV/1250MV a hliníkově nerezová konstrukce patentovaná společností Aloko s.r.o. Projekt bude financován z cizích zdrojů, s bankovním úvěrem ve výši 80 % potřebných nákladů.

- Smlouva o dílo uzavřená dne 2. 6. 2010 mezi společnostmi FVE 9 s.r.o. a FVK Global a.s. na FVE Stálky A, fotovoltaické panely typu Kaneka p-EA072, o celkovém výkonu 1 362 744 W, termín předání díla dle smlouvy 17. 9. 2010,

- rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 20. 9. 2010 o zkušebním provozu č. 4/2010, z něhož se podává, že stavební úřad uložil, že kolaudační souhlas na stavbu FVE Stálky na pozemku p. č. 5063 GP, 5064 GP, 5223 GP, 5224 GP, 5228 GP, 5271 GP, 5367/13 GP, 5367/16 GP, 5367/17 GP, 5367/77 GP v k.ú. Stálky (vše zjednodušená evidence grafický příděl) a pozemku p. č. 1220/6 katastru nemovitostí lze vydat jen po provedení zkušebního provozu. Z tohoto rozhodnutí se podává, že jde o novostavbu dočasné stavby fotovoltaické elektrárny o celkovém výkonu 3 700 kW (3,7 MW) s tím, že lokalita B není z hlediska instalace technologického zařízení dokončena. V lokalitě A je plně osazeno technologické zařízení pro výrobu elektrické energie. Z rozhodnutí o zkušebním provozu vyplývá, že stavební úřad provedl dne 16. 9. 2010 kontrolní prohlídku, při níž ověřil způsobilost stavby ke zkušebnímu provozu a zkušební provoz povolil do 31. 12. 2010 s tím, že je zde uvedeno, že k žádosti stavebník připojil mimo jiné i zprávu o výchozí revizi elektrického zařízení č. 170910 ze dne 15. 9. 2010.

- zpráva o výchozí revizi elektrického zařízení č. 170910 ze dne 15. 9. 2010 revizního technika E.N., bez razítka a podpisu,

- protokol o předání a převzetí díla „Fotovoltaická elektrárna Stálky A, o výkonu 1 362 744 Wp“ ze dne 29. 9. 2010,

- výpis z účtu u České národní banky ze dne 9. 9. 2010, vyplněný formulář – příloha č. 23 k vyhlášce č. 426/2005 Sb. - finanční bilance žadatele o licenci pro licencovanou činnost - výhled a účetní rozvaha za účetní období roku 2010.

Ze správního spisu dále vyplývá, že za rozhodnutím o udělení licence ze dne 29. 9. 2010 jsou žurnalizovány další listiny, zejména originál protokolu o předání a převzetí díla ze dne 29. 9. 2010 a kopie zprávy o výchozí revizi elektrického zařízení č. 170910 ze dne 15. 9. 2010 s razítkem a podpisem revizního technika E.N., z níž se

mimo jiné podává, že pro FVE jsou použity panely KANEKA P-EA072, celkově instalovaný výkon DC 1,36 MW a celkově instalovaný výkon AC 1 261,8 kW. Dále je v části 4.1. „Podklady pro provádění revize“ uvedeno, že v revidovaném zařízení se jedná o prostory venkovní, které jsou podle ČSN 33 2000-3 a ČSN 33 2000-5-1 ed. 3 považovány za prostory nebezpečné, protokol o určení vnějších vlivů je uveden v technické dokumentaci Protokol č. 123/20090, Prostor 1 – umístění fotovoltaického zdroje, AA7, AB 8 venkovní prostředí, Prostor zvláště nebezpečný. Dále jsou zde žurnalizovány notářkou ověřené výpisy z katastru nemovitostí.

Na základě žádosti osoby zúčastněné na řízení o změnu podmínek pro udělení licence žalovaný rozhodl dne 10.12.2010, pod č.j. 14146-9/2010-ERU tak, že se rozhodnutí o udělení licence číslo 111016583 změnou číslo 001 mění takto: licence na výrobu elektřiny, udělená na 25 let ode dne vzniku oprávnění k výkonu licencované činnosti, den vzniku oprávnění 29.9.2010, termín zahájení výkonu licencované činnosti 29.9.2010, celkový instalovaný výkon MW 4,003, počet zdrojů 1, seznam jednotlivých provozoven k licenci č. 111016583 evid. č. 1 FVE Stálky, Stálky, okres Znojmo, kraj Jihomoravský, k.ú. Stálky, obec Stálky, vymezení pozemky p. č. 5063GP, 5064 GP, 5271 GP, 5223 GP, 5224 GP, 5228 GP, 1220/6. Oprávnění k výkonu licencované činnosti, ve výše uvedeném rozsahu vzniká nabytím právní moci tohoto rozhodnutí.

Správní spis sp. zn. LIC-14146/2010-ERU vztahující se k žádosti o změnu licence obsahuje následující ve vztahu k žalobním bodům relevantní listiny:

- žádost o změnu licence žadatele FVE 9 s.r.o. ze dne 11. 10. 2010, předmět změny je v žádosti identifikován jako rozšíření výkonu na 4,002 MW, termín změny 10. 12. 2010,
- částečný výpis z katastru nemovitostí k LV 10001 pro vlastníka obec Stálky ve vztahu k parcelám č. 1220/6 a č. 1220/8 a ve vztahu k pozemkům ve zjednodušené evidenci – parcely původ přidělový plán nebo jiný podklad (GP) a to č. 5271, 5367/13, 5367/16 a č. 5367/17, s věcným právem chůze a jízdy a právem na přípravu, realizaci stavby a následného provozu FVE na dobu 25 let pro FVE 9 s.r.o., s tím, že se z výpisu podává, že probíhá změna výměr obnovou operátu a že byly zahájeny pozemkové úpravy,
- částečný výpis z LV 102 vlastníků O. a L.K., na pozemek č. 5063 ve zjednodušené evidenci s věcným břemenem užívání pro FVE 9 s.r.o., dále výpis z LV 187 vlastníka FVE 9 s.r.o., parcela č. 1220/7 a č. 1220/9 s tím, že se z výpisu podává, že byly zahájeny pozemkové úpravy,
- zákres do katastrálních map (viz obr. 1),

- seznam jednotlivých provozoven doručený žalovanému dne 6. 12. 2010, z něhož se podává celkový instalovaný elektrický výkon provozovny 4,002 MW na pozemcích Stálky (k. ú. 753475), p. č. 5063, 5064, 5223, 5224, 5228, 5271, 5367/13, 5367/16, 5367/17, 5367/77 GP a p. č. 1220/6 KN,
- formulář Příloha k žádosti o udělení licence pro výrobu elektřiny, kde jsou rozepsány celkové investiční náklady v tisících Kč na provozovnu, z toho stavební část 40 798, technologie 263 406, jiné investiční náklady 11 637 a dále jsou zde uvedeny předpokládané provozní náklady,
- protokol o předání a převzetí díla, podle kterého se jedná o předmět díla „Fotovoltaická elektrárna Stálky B, o výkonu 2 639 165 Wp“ s tím, že se jedná o panely Trina Solar TSM-PC05 225 (11.719 kusů), střídače SMA-SMC 10000TLRP (259 kusů), střídače SMA-SMC 7000TL (2 kusy) a ostatní části díla. Protokol byl podepsán dne 29. 11. 2010,
- rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 29. 11. 2010 o zkušebním provozu č. 6/2010, kterým stavební úřad uložil, že kolaudační souhlas na stavbu Fotovoltaická elektrárna Stálky (lokalita B) na pozemku p. č. 5063 GP, 5064 GP, 5223 GP, 5228 GP, 5271 GP, 5367/13 GP, 5367/16 GP, 5367/17 GP, 5367/77 GP v k. ú. Stálky (vše zjednodušená evidence grafický příděl) a na pozemku p. č. 1220/6 KN (katastr nemovitostí) lze vydat jen po provedení zkušebního provozu lokality B. Zkušební provoz lokality B byl povolen do 31.5.2011. Z rozhodnutí stavebního úřadu č. 6/2010 se dále podává, že stavebník stavebnímu úřadu předložil zprávu o revizi elektrického odběrného zařízení ze dne 23. 11. 2010, č. 54/F/10, a že byla dne 25. 11. 2010 při prohlídce stavebním úřadem ověřena způsobilost stavby v lokalitě B ke zkušebnímu provozu,
- finanční bilance, smlouva o dílo ze dne 30. 7. 2010 uzavřená mezi společnostmi FVE 9 s.r.o. a FVK Global a.s., na výstavbu FVE Stálky B o nominálním výkonu 2 636 775 Wp s tím, že ze smlouvy se podává, že zhotovitel se zavazuje mimo jiné dodat a instalovat fotovoltaické panely typu TRINA TSM-PC05 225Wp o výkonu 2 636 775 Wp, přičemž termín předání kompletního díla byl smlouvou určen na 5. 12. 2010,
- zpráva o revizi elektrického zařízení č. 45/F/10 ze dne 23. 11. 2014 revizního technika P.F., předmět revize je vymezen jako elektroinstalace FVE – rozvody DC, střídače a vyvedení výkonu ze střídačů a jistících rozvaděčů, místo revize FVE Stálky – část B, instalovaný výkon 2 639 565 Wp. Celkový posudek: Revidované elektrické zařízení je z hlediska bezpečnosti schopné provozu. V rámci technických parametrů je uvedeno, že se jedná o panely typ Trina Solar a to TSM-PC05 225 (810 kusů), TSM-PC05 230 (6408 kusů) a TSM-PC05 235 (4185 kusů) a o měniče typu SMC 10 000 TLRP a SMC 4 000 TL-20. Vnější vlivy jsou určeny protokolem č. 123b/2009, který je součástí projektové dokumentace. PROSTORY ZVLÁŠTĚ NEBEZPEČNÉ,

- původní nepodepsaná revizní zpráva na FVE Stálky č. 170910 ze dne 15. 9. 2010.

VI.b) Doložení vlastnického práva a užívacího práva

Žalobce ve vztahu ke skutkovým podkladům jak rozhodnutí o udělení licence, tak rozhodnutí o změně licence namítal, že povinností osoby zúčastněné na řízení bylo doložit vlastnické, případně užívací právo i k pozemkům, na kterých se FVE Stálky nachází, a dále v souvislosti s udělením licence na 25 let ve smyslu § 4 energetického zákona namítal, že osoba zúčastněná na řízení prokázala v obou případech oprávnění užívat energetické zařízení pouze po dobu stanovenou v rozhodnutí stavebního úřadu o zkušebním provozu. Konečně poukazoval na vybočení z mezí žádosti ve vztahu k identifikaci pozemků a na to, že pozemky v k.ú. Stálky byly v obou revizních zprávách označeny jiným parcelním číslem.

Podle § 4 odst. 1 písm. a) a e) energetického zákona se licence na výrobu a distribuci elektřiny uděluje nejvýše na 25 let.

Podle § 4 odst. 4 energetického zákona v případě, že žadatel o udělení licence doloží vlastnictví nebo jiné užívací právo k energetickému zařízení, které má sloužit k výkonu licencované činnosti na dobu kratší než 25 let, licence se uděluje nejvýše na tuto dobu.

Podle § 5 odst. 3 energetického zákona fyzická nebo právnická osoba, která žádá o udělení licence, musí prokázat, že má finanční a technické předpoklady k zajištění výkonu licencované činnosti. Fyzická nebo právnická osoba žádající o udělení licence je povinna doložit vlastnické nebo užívací právo k energetickému zařízení, které má sloužit k výkonu licencované činnosti. Není-li žadatel o licence vlastníkem energetického zařízení, je povinen doložit i souhlas vlastníka energetického zařízení s jeho použitím k účelům vymezeným tímto zákonem, a to nejméně po dobu, na kterou má být licence udělena. Energetické zařízení musí mít technickou úroveň odpovídající právním předpisům a technickým normám. Finanční předpoklady není povinen prokazovat žadatel o licenci na výrobu elektřiny, pokud bude instalovaný elektrický výkon výroby elektřiny nižší než 200 kW, nebo žadatel o licenci na výrobu tepelné energie, pokud bude instalovaný tepelný výkon zdroje tepelné energie nižší než 1 MW.

Podle § 7 odst. 4 písm. e) energetického zákona se k žádosti o licenci připojí doklady prokazující vlastnické nebo užívací právo k energetickému zařízení.

Podle § 98a odst. 2 písm. a) energetického zákona Energetický regulační úřad stanoví vyhláškou způsoby prokazování finančních a technických předpokladů a odborné způsobilosti pro jednotlivé druhy licencí, způsoby určení vymezeného území a provozovny, prokázání vlastnického nebo užívacího práva k užívání energetického

zařízení, náležitosti prohlášení odpovědného zástupce, a vzory žádostí k udělení, změně a zrušení licence.

Podle § 7 odst. 1 vyhlášky č. 426/2005 Sb. vlastnické právo k energetickému zařízení žadatel prokazuje a) výpisem z katastru nemovitostí, zapisuje-li se vlastnické právo do katastru nemovitostí podle zvláštního právního předpisu, odpovídající stavu zápisů v katastru nemovitostí ke dni předložení výpisu, b) smlouvou, na základě které dochází k převodu nemovitosti, pokud vlastnické právo k nemovitosti není předmětem zápisu do katastru nemovitostí, c) smlouvou, na základě které dochází k převodu vlastnického práva k movitému energetickému zařízení, d) smlouvou, ze které je zřejmé, že žadatel je vlastníkem daného movitého energetického zařízení, e) originálem nebo ověřenou kopií rozhodnutí soudu nebo správního orgánu, pokud žadatel nabytí vlastnické právo k energetickému zařízení na základě rozhodnutí soudu nebo správního orgánu nebo je jeho vlastnické právo takovým rozhodnutím potvrzeno, nebo f) potvrzením o nabytí vlastnictví, bylo-li energetické zařízení předmětem veřejné dražby.

Podle § 7 odst. 4 vyhlášky č. 426/2005 Sb. nelze-li nabytí vlastnického práva k energetickému zařízení nebo užívacího práva k energetickému zařízení prokázat způsoby uvedenými v § 7 odstavci 1 nebo 2 této vyhlášky, protože takové nabývací tituly nelze doložit, došlo k nabytí ze zákona nebo je již nelze dohledat, lze nabytí vlastnického práva nebo užívacího práva k energetickému zařízení doložit i jiným způsobem, nevzbuzujícím důvodné pochybnosti.

Smyslem a účelem výše citovaných ustanovení právních předpisů je v rámci licenčního řízení prokázat vlastnické či užívací právo k samotnému energetickému zařízení; přičemž zákon rozlišuje mimo jiné energetické zařízení zapisované do katastru nemovitostí a zařízení nezapisované do katastru nemovitostí, s čímž souvisí důkazní prostředky, kterými lze vlastnictví prokázat. Argumentace žalobce, že pokud jsou fotovoltaické panely pevně ukotveny k zemi, má vlastník energetického zařízení povinnost prokázat i vlastnictví pozemků, představuje podle soudu interpretaci, která nemá oporu v citovaných ustanoveních energetického zákona. Ze žádného ustanovení energetického zákona nelze dovodit, že by měl žadatel o licenci prokazovat zvlášť právní titul k užívání pozemků, na nichž umísťuje energetické zařízení (nadto za situace, kdy žadatel o licenci prokázal vlastnické právo k energetickému zařízení příslušnou listinou). Taková žalobcem dovozovaná povinnost tak nemá podle soudu oporu v zákoně.

Žalovaný jako licenční úřad proto nebyl oprávněn nad rámec požadavků ve smyslu energetického zákona a vyhlášky vyžadovat i prokázání vlastnických či užívacích titulů k pozemkům, na kterých byla stavba FVE Stálky v katastrálním území Stálky umístěna. Nadto žalobce v žalobě ani neindikuje, že by osoba zúčastněná na řízení nebyla ve skutečnosti vlastníkem energetického zařízení FVE Stálky a neměla

tedy z tohoto důvodu licenci získat. O tom, že osoba zúčastněná na řízení doložila vlastnické právo k energetickému zařízení FVE Stálky, a to konkrétně smlouvou o dílo a protokolem o předání a převzetí díla, nevznikají na základě těchto listin založených ve správním spise soudu žádné důvodné pochybnosti, obzvláště za situace, byla-li stavba předmětem několika řízení ve smyslu stavebně-právních předpisů, jak bude soudem argumentováno níže.

Argumentoval-li dále žalobce tím, že osoba zúčastněná na řízení prokázala užívací právo ve smyslu § 4 odst. 4 a § 7 energetického zákona pouze na dobu zkušebního provozu stanovenou rozhodnutím stavebního úřadu, pak s touto argumentací se soud též neztotožňuje.

Vlastnické právo v sobě zahrnuje právo věc užívat, a proto právo věc (v konkrétním případě energetické zařízení) užívat v soukromoprávním smyslu je prvotním předpokladem pro to, aby za splnění dalších podmínek daných veřejnoprávními předpisy mohl uživatel získat licenci k podnikání ve státem regulovaném odvětví. Tomu ostatně nasvědčuje i dikce citovaného § 7 odst. 4 energetického zákona, který umožňuje soukromoprávní vztah k energetickému zařízení prokázat i jiným způsobem, o kterém nejsou důvodné pochybnosti. Od vlastnického práva jako soukromoprávního titulu se pak odvíjí činnost vlastníka, která v řadě oblastí podléhá regulaci veřejnoprávními předpisy, zejména v oblastech dotčených veřejným zájmem; jedná se o omezení vlastnického práva sledující legitimní cíl, za zachování přiměřenosti veřejnoprávní regulace.

Zákonodárcem použitý termín vlastnické či užívací právo k energetickému zařízení tedy nelze zaměňovat za veřejnoprávní povolení „užívání“ stavby ve smyslu provozu energetického zařízení. Vlastnické a užívací právo ve smyslu citovaných ustanovení (§ 4, § 7 energetického zákona) nelze chápat jinak, než ve smyslu soukromoprávním, tzn. podnikání v regulovaném odvětví lze povolit pouze takovému subjektu, který je prokazatelně vlastníkem energetického zařízení, či případně jeho oprávněným uživatelem ve smyslu soukromého práva, neboť licenci lze udělit i osobě odlišné od vlastníka energetického zařízení. S tím pak koresponduje i zákonodárcem stanovená doba pro udělení licence, tedy oprávnění k podnikání za regulované ceny, které se odvíjí od prokázání vlastnického či užívacího práva v soukromoprávním smyslu, což jednoznačně odpovídá pravidlu stanovenému v § 4 odst. 4 energetického zákona ve spojení s § 7 odst. 1 vyhlášky č. 426/2005 Sb.

Ostatně i důvodová zpráva k návrhu energetického zákona uvádí, že „...základním předpokladem udělení licence je splnění podmínek uvedených v tomto zákoně, obdobně jako je tomu v živnostenském zákoně. Vzhledem k charakteru energie, ke složitosti energetických systémů a náročnosti jejich obsluhy, a to i z hlediska veřejného ohrožení, je stanovena věková hranice pro udělení licence na 21 let. Z

obdobných důvodů musí žadatel o udělení licence stanoveným způsobem prokazovat svoji odbornou způsobilost a bezúhonnost. Žadatel musí kromě výše uvedených podmínek prokázat, že je schopen dlouhodobě financovat své podnikatelské aktivity, že vlastní, nebo má pronajato, technologické zařízení pro plynulé zajištění dodávek.“ (důvodová zpráva k návrhu zákona, sněmovní tisk č. 535/0, digitální repositář www.psp.cz).

Rozhodnutím stavebního úřadu o zkušebním provozu pak žadatel o licenci prokazuje splnění technických předpokladů pro udělení licence (§ 7 odst. 4 písm. d/ energetického zákona), tedy způsobilosti energetického zařízení provozu. Následné neudělení kolaudačního souhlasu pro další provoz stavby by případně mohlo vést k odnětí licence, ale nikoliv z důvodu „pozbytí“ vlastnického či užívacího práva, ale technických předpokladů pro podnikání v licencované oblasti.

Ohledně případného prokazování právního vztahu osoby zúčastněné na řízení k pozemkům, na kterých je stavba FVE Stálky umístěna, soud poukazuje na to, že správním řízením, které slouží k vyřešení střetu různých práv sousedících vlastníků, k ochraně veřejných zájmů, a také mimo jiné ke zjištění existence souhlasu s umístěním stavby na cizím pozemku, je právě řízení stavební. Těžko si lze představit stavební povolení či rozhodnutí o umístění stavby na cizím pozemku bez souhlasu vlastníka těchto pozemků. Z úřední činnosti je soudu známa existence pravomocného stavebního povolení na FVE Stálky, a to na pozemcích p. č. 5063, 5064, 5223, 5224, 5228, 5271, 5367/13, 5367/16, 5367/77 GP a 1220/6 v k. ú. Stálky, které bylo předmětem posouzení zdejším soudem (rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 31. 7. 2012, ve věci sp. zn. 30A 61/2010-107, který je dostupný na www.nssoud.cz, stejně jako všechna citovaná judikatura správních soudů). Ovšem v souvislosti s užívacím právem k pozemkům žalobce nenavrhuje prokázat a ani neindikuje, že by se FVE Stálky snad nacházela na cizích pozemcích bez souhlasu jejich vlastníků.

Soud tak uzavírá, že žalobcem požadovanou povinnost prokázat i vlastnické či užívací právo k pozemkům, na nichž je FVE Stálky umístěna, z výše citovaných ustanovení energetického zákona a vyhlášky č. 426/2005 Sb., v rozhodném znění, ve vztahu k tomuto typu energetických zařízení (na rozdíl např. od vodního díla ve smyslu zákona č. 254/2001 Sb., o vodách, apod.) dovodit nelze. Nelze na základě takto uplatněné žalobní argumentace dospět k závěru, že osoba zúčastněná na řízení v licenčním řízení neprokázala vlastnické právo k energetickému zařízení FVE Stálky a že tato podmínka pro udělení licence nebyla splněna. Stejně tak nelze dospět k důvodnému závěru, že s ohledem na stanovení zkušebního provozu stavebním úřadem měla být ve smyslu § 4 odst. 4 energetického zákona udělena licence pouze na dobu zkušebního provozu. Za dané situace pak tedy nebylo důvodu, aby žalovaný nevyhověl žádosti osoby zúčastněné na řízení a neudělil jí licenci na 25 let, pakliže to energetický zákon umožňuje.

Soud dále k argumentaci žalobce týkající se označení parcelních čísel, na nichž se FVE Stálky nachází, uvádí, že provozovna se na žádosti o udělení licence a dokladech přikládaných k žádosti vymezuje údaji, podle kterých je možné jednoznačně určit energetické zařízení, na němž je vykonávána nebo má být vykonávána licencovaná činnost výroby elektřiny. Identifikace provozovny v licenčním řízení slouží k ověření splnění podmínek pro podnikání v regulované oblasti.

Osoba zúčastněná na řízení v žádosti o udělení licence a o změnu licence identifikovala lokality, kde se nachází provozovna FVE Stálky parcelami dle grafického přidělu, nezapsanými na listu vlastnictví. Jejich označení koresponduje s tím, jak je označil již stavební úřad ve stavebním povolení (viz opět rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 31. 7. 2012, ve věci sp. zn. 30A 61/2010). Pokud pak byly pozemky v k. ú. Stálky v obou revizních zprávách identifikovány odlišnými parcelními čísly než v žádosti o udělení licence, soud nezpochybňuje, že žalovaný mohl žadatele o licenci na tuto nesrovnalost upozornit, nicméně nelze dospět k závěru, že označení pozemků v revizní zprávě zásadním způsobem zpochybňuje skutkový stav ohledně umístění provozovny, jak se podává z dalších podkladů ze správního spisu, obzvláště za situace, kdy byly revizní zprávy předloženy i ve stavebním řízení a stavební úřad provedl na místě samém kontrolní prohlídku. Nelze tak bez dalšího dospět k závěru, že vymezila-li osoba zúčastněná provozovnu FVE Stálky na pozemcích č. 5063, 5064, 5223, 5224, 5228, 5271, 5367/13, 5367/16, 5367/77 GP a 1220/6 v k. ú. Stálky, postupovala v rozporu s požadavkem § 5 písm. b) vyhlášky č. 426/2005 Sb., podle kterého jsou údaje identifikující umístění provozovny, zejména název obce a případně její části, název ulice, číslo popisné a orientační, bylo-li přiděleno, poštovní směrovací číslo, dále název a číselný kód katastrálního území, kde je provozovna umístěna, parcelní číslo pozemku podle katastru nemovitostí, na kterém je provozovna umístěna, zakres umístění provozovny do kopie katastrální mapy.

Shodně soud nahlíží na námitku, že žalovaný podle žalobce vybočil z mezí žádosti v řízení o udělení licence a to tím způsobem, že v rozhodnutí o udělení licence identifikoval provozovnu pouze na pozemcích p.č. 5063, 5064 a 5271 GP, namísto všech pozemků uvedených v žádosti o licenci. Ze správního spisu se podává, že v případě FVE Stálky se jedná o energetické zařízení umístěné v lokalitách A a B, které se nachází v katastrálním území Stálky (viz obr. 1). Osoba zúčastněná na řízení identifikovala provozovnu FVE Stálky jednak v žádosti podrobněji podle parcelních čísel dle grafického přidělu, v rozhodné době doposud nezapsaných v listu vlastnictví, identifikovatelných podle geometrického plánu a dále i pomocí zakresu FVE Stálky do katastrální mapy (obr. 1). Provozovna FVE Stálky je dále shodným způsobem identifikována v rozhodnutí stavebního úřadu o zkušebním provozu č. 4/2010, z něhož se podává, že stavební úřad povolil zkušební provoz FVE Stálky s tím, že lokalita B není dokončena. Pak z tohoto rozhodnutí vyplývá, že je dokončena lokalita A, nacházející se na pozemcích

p.č. 5063, 5064 a 5271 GP, což odpovídá i zákresu (obr. 1). Podle soudu pokud tedy ze skutkových podkladů vyplývá, že žalobce vlastnil dokončené energetické zařízení v lokalitě A, přičemž jeho zkušební provoz byl povolen stavebním úřadem, nelze dospět k závěru, že by obsah rozhodnutí o udělení licence ve vztahu k vymezení provozovny neodpovídal skutkovým podkladům, či by byla tímto způsobem pravdivost listin dokládanych osobou zúčastněnou na řízení zásadně zpochybněna.

Nenamítá-li žalobce, a ani žádným důkazním prostředkem nedokládá (např. prohlídka místa, šetření orgánů policie, poznatky z trestního řízení, apod.), že se v lokalitě A či lokalitě B ve skutečnosti v době rozhodování žalovaného nenacházela dokončená část energetického zařízení, pak námitky žalobce, související s označením pozemků, nezakládají podle soudu zásadní zpochybnění skutkového stavu, ze kterého žalovaný vycházel a to zejména v tom smyslu, kde se z hlediska katastrálního území Stálky energetické zařízení v době vydání rozhodnutí žalovaného nacházelo.

Z tohoto důvodu neshledal soud účelným provádět dokazování týkající se zjišťování vývoje číslování pozemků v katastrálním území Stálky. Je nadbytečné, aby se soud podrobně zabýval tím, jaký byl vývoj přechíslování pozemků v průběhu času, případně dokazoval podklady od katastru nemovitostí, jaká byla čísla jednotlivých parcel nacházejících se v lokalitě severně a severovýchodně od obce Stálky, pokud ani žalobce nenamítá a tím spíše nenavrhuje důkazy o tom, že se v předmětné lokalitě v době rozhodování žalovaného ve skutečnosti provozovna FVE Stálky nenacházela.

VI.c) Doložení technických předpokladů

V souvislosti s prokazováním technických předpokladů v řízení o udělení licence žalobce poukázal na to, že revizní zpráva s podpisem a razítkem revizního technika E.N. se ve správním spisu nachází až za rozhodnutím o udělení licence. Dále v případě rozhodnutí o změně licence žalobce poukazoval na nesrovnalosti podávané z revizní zprávy revizního technika P.F. a na to, že v obou řízeních mělo být doloženo stanovisko Technické inspekce k uvedení energetického zařízení do provozu. Ve vztahu k žádosti o změnu licence žalovaný podle žalobce vybočil z mezí žádosti ve vztahu k údajům o celkovém instalovaném výkonu.

Podle § 5 odst. 3 energetického zákona fyzická nebo právnická osoba, která žádá o udělení licence, musí prokázat, že má finanční a technické předpoklady k zajištění výkonu licencované činnosti. Fyzická nebo právnická osoba žádající o udělení licence je povinna doložit vlastnické nebo užívací právo k energetickému zařízení, které má sloužit k výkonu licencované činnosti. Není-li žadatel o licence vlastníkem energetického zařízení, je povinen doložit i souhlas vlastníka energetického zařízení s jeho použitím k účelům vymezeným tímto zákonem, a to nejméně po dobu, na kterou má být licence udělena. Energetické zařízení musí mít technickou úroveň

odpovídající právním předpisům a technickým normám. Finanční předpoklady není povinen prokazovat žadatel o licenci na výrobu elektřiny, pokud bude instalovaný elektrický výkon výroby elektřiny nižší než 200 kW, nebo žadatel o licenci na výrobu tepelné energie, pokud bude instalovaný tepelný výkon zdroje tepelné energie nižší než 1 MW.

Podle § 7 odst. 4 písm. d) energetického zákona se k žádosti o udělení licence připojí doklady prokazující finanční a technické předpoklady.

Podle § 9 písm. d) vyhlášky 426/2005 Sb. se u energetických zařízení ve zkušebním provozu technické předpoklady prokazují souhlasem stavebního úřadu se zahájením zkušebního provozu před vydáním kolaudačního rozhodnutí, rozhodnutím o prozatímním užívání stavby ke zkušebnímu provozu nebo rozhodnutím stavebního úřadu, že kolaudační souhlas lze vydat jen po provedení zkušebního provozu, a dále dokladem prokazujícím splnění požadavků k zajištění bezpečnosti práce (zpráva o revizi) stanovených zvláštním právním předpisem; po provedení zkušebního provozu dokládá žadatel kolaudační souhlas.

Ze spisového přehledu a obsahu správního spisu vyplývá, že některé osobou zúčastněnou na řízení k žádosti doložené listiny (mezi nimi i revizní zpráva s podpisem a razítkem revizního technika E.N.) jsou žurnalizovány až za rozhodnutím o udělení licence. Z razítka podatelny žalovaného na č. listu 146 správního spisu je zřejmé, že 29. 9. 2010, pod č. j. 11280-8/2010-ERU, byla žalovanému doručena listina označená jako „Protokol o převzetí rozhodnutí a vzdání se práva podání rozkladu“, přičemž na podacím razítku je uvedeno, že se jedná o 35 listů. Tomuto počtu pak odpovídá počet ve správním spisu žurnalizovaných listin. V písemnosti doručené žalovanému dne 29. 9. 2010, která obsahuje vzdání se práva podání rozkladu, je dále uveden text, že zmocněnec potvrzuje převzetí rozhodnutí o udělení licence.

V rámci skutkových podkladů prokazujících splnění technických předpokladů tedy byla žalovanému nejprve předložena zpráva o revizi, která nebyla podepsána a orazítkována. Listina totožného obsahu, jejíž obsah tedy byl stvrzen revizním technikem E.N., byla žalovanému doručena až společně se vzdáním se práva rozkladu proti rozhodnutí o udělení licence, tedy v den, kdy žalovaný rozhodnutí o udělení licence vydal. Na rozhodnutí o udělení licence se sice nenachází údaj o datu vypravení, je zde uvedeno pouze datum 29. 9. 2010, nicméně převzetí rozhodnutí o udělení licence zástupce osoby zúčastněné na řízení potvrdil dne 29. 9. 2010. Soud tedy nemá pochybnosti o tom, že k vydání rozhodnutí o udělení licence došlo 29. 9. 2010. Výše popsany stav, ve spojení s tím, že žalovaný nevyhotovil záznam o provedení důkazu listinou ve smyslu § 53 odst. 6 správního řádu, a že ve správním spisu absentuje výzva k doložení revizní zprávy s podpisem a razítkem revizního technika, nepochybně představuje procesní pochybení žalovaného.

Takové procesní pochybení při shromažďování povinných důkazů vztahujících se k žádosti o udělení licence však není důvodem, pro který by soud měl rozhodnutí žalovaného o udělení licence zrušit. Soud tu vychází jednak z toho, že se v případě kopie revizní zprávy s podpisem a razítkem revizního technika jedná o listinu zcela shodného obsahu, která byla předložena s žádostí, a dále z toho, že žalobce ani nedokládá, že by obsah této listiny byl nepravdivý, že by např. byla vyrobena „dodatečně“ po právní moci žalobou napadeného rozhodnutí, či podepsána jinou osobou apod., tedy soud na základě žalobní argumentace nemá pravost či věrohodnost revizní zprávy za zpochybněnou (např. poukazem na poznatky z trestního řízení, rozsudek v trestní věci apod.).

Za tohoto stavu nelze mít pouze poukazem na žurnalizaci kopie orazítkované a podepsané revizní zprávy ve správním spisu za zpochybněné to, že se rozhodnutí žalovaného neopírá o dostatečné skutkové podklady. Je zjevné, že v den vydání rozhodnutí žalovaný mohl ověřovat pouze to, zda mu byla doložena listina shodného obsahu jako ta, která byla předložena k žádosti.

Lze poznamenat, že obecně by taková vada mohla mít vliv na zákonnost správního rozhodnutí v těch případech, kdy by správní orgán na základě obsahu správního spisu nebyl schopen vyvrátit námitku, že k takto žurnalizovaným podkladům se již účastník řízení nemohl před vydáním správního rozhodnutí vyjádřit; taková situace však ani v nyní projednávané věci, kdy jsou takto žurnalizovány listiny žadatele v návrhovém správním řízení, nenastala (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2013, ve věci sp. zn. 6 As 81/2013).

V žádosti o udělení licence pak osoba zúčastněná na řízení žádala o celkový instalovaný výkon 1,363 MW, který se podává ze zprávy o výchozí revizi zařízení revizního technika E.N. ze dne 15. 9. 2010, kde je zařízení v lokalitě A popsáno a je uveden celkový instalovaný výkon DC 1,36 MW. Revizní zpráva byla předložena i ve stavební řízení a stavební úřad provedl na místě samém kontrolní prohlídku, což se podává z rozhodnutí o povolení zkušebního provozu č. 4/2010. Také bylo v daném území na stavbu FVE Stálky vydáno stavební povolení. Pokud osoba zúčastněná na řízení k žádosti o udělení licence doložila revizní zprávou splnění technických požadavků, pak tato skutečnost ve spojení s rozhodnutím stavebního úřadu, jež nebylo jakkoliv relevantně zpochybněno nezakládá důvodný závěr, že žalovaný neměl žádosti o udělení licence vyhovět.

K námitce, týkající se nedoložení stanoviska Technické inspekce soud uvádí, že posouzení požadavků zvláštních právních předpisů na uvedení energetického zařízení do provozu a s tím související doložení všech závazných stanovisek, není předmětem licenčního řízení. Z energetického zákona ve spojení s vyhláškou č. 426/2005 Sb., vyplývá, že technické předpoklady dokládá žadatel o licenci jednak rozhodnutím stavebního úřadu a dále dokladem prokazujícím splnění požadavků k

zajištění bezpečnosti práce (zpráva o revizi) stanovených zvláštním právním předpisem. Zákonodárce odkázal v poznámce pod čarou, která jako nenormativní část legislativního aktu slouží jako výkladová pomůcka, na § 6c odst. 1 písm. a) zákona č. 174/1968 Sb., o státním odborném dozoru nad bezpečností práce, podle kterého organizace a podnikající fyzické osoby zajistí při uvádění do provozu a při provozování vyhrazených technických zařízení bezpečnostní opatření a provedení prohlídek, revizí a zkoušek ve stanovených případech; při výrobě vyhrazených tlakových zařízení, nevztahuje-li se na ně platné nařízení vlády vydané k provedení zvláštního zákona. Z citovaných ustanovení, ve spojení s tím, že zákonodárce výslovně zmiňuje pro účely licenčního řízení doložení zprávy o revizi, nevyplyvá, že by měl žadatel o licenci dokládat ještě stanovisko Technické inspekce.

V licenčním řízení je tedy žadatel o licenci povinen pouze doložit splnění technických požadavků rozhodnutím stavebního úřadu a dokladem prokazujícím zajištění revize energetického zařízení ve vztahu k bezpečnosti práce; jedná se o tzv. povinné důkazy, předkládané spolu se žádostí o udělení licence. Ve výše citovaném rozsudku ze dne 3. 8. 2009, ve věci sp. zn. 8 As 18/2008, Nejvyšší správní soud vyložil podstatu licenčního řízení a rozhodnutí o udělení licence, které právo uvést energetické zařízení do provozu a nadále jej provozovat *in merito* nezakládá. K povolení provozu je příslušný správní orgán odlišný od žalovaného, tedy stavební úřad, který ostatně posuzuje i předloženou technickou dokumentaci stavby. Z technické dokumentace pak může vyplývat potřeba stanovit podmínku spočívající v doložení stanoviska Technické inspekce apod. Soudu nicméně v tomto řízení nepřísluší hodnotit postup stavebního úřadu. Nelze proto přijmout argumentaci, že by v licenčním řízení měla být meritorně posuzována problematika, která spadá do kompetencí jiného orgánu státní správy. Ostatně ani z vyjádření žalovaného nevyplyvá, že by disponoval kompetencí posuzovat i technickou dokumentaci stavby energetického zařízení z hlediska toho, zda se skutečně jedná o zařízení třídy I. ve smyslu vyhlášky č. 73/2010 Sb., a to obzvláště za situace, kdy stavební úřad osobě zúčastněné na řízení provoz energetického zařízení již povolil.

Požadovala-li osoba zúčastněná na řízení rozšíření celkového instalovaného výkonu FVE Stálky na 4,002 MW, přičemž doložila splnění technických předpokladů revizní zprávou, pak skutečnost, že žalovaný podle žalobce vybočil z mezí žádosti tím, že namísto požadovaných 4,002 MW udělil licenci na 4,003 MW, nemůže obstát jako důvod zrušení rozhodnutí o změně licence. Nejedná se o takovou odchylku, která by vzbuzovala jakékoliv pochybnosti o tom, že žadatel např. k žádosti doložil doklady vztahující se k jinému energetickému zařízení apod. Ostatně žalobce ani nic takového neindikuje. Za stavu, kdy žalovaný neposoudil tuto skutečnost jako vadu žádosti a nepostupoval postupem ve smyslu rozsudku ze dne 26. 6. 2008, ve věci sp. zn. 3 Ads 30/2007, tedy nevyzval k odstranění vad podání a vzhledem k obsahu rozhodnutí stavebního úřadu o zkušebním provozu a revizních zpráv, není podle soudu pochyb o předmětu žádosti a o tom, čeho se osoba

zúčastněná na řízení v pozici žadatele po licenčním úřadu domáhala. Výše rozdílu celkového instalovaného výkonu 0,001 MW v rozhodnutí o změně licence a v žádosti o změnu bez dalšího neindikuje, že by předmětné energetické zařízení nebylo ve skutečnosti dokončeno, apod.

Žalobce namítal, že osoba zúčastněná na řízení v řízení o změně licence nijak nerozlišila nový zdroj, ve vztahu k němuž žádala o navýšení výkonu. Z obsahu listin založených ve správním spise – zejména z rozhodnutí stavebního úřadu o zkušebním provozu č. 6/2010, smlouvy o dílo a protokolu o předání díla, včetně revizní zprávy vyplývá, že se jedná o dokončenou část FVE Stálky v lokalitě B.

Žalobce dále poukazoval na rozpor ve specifikaci panelů v revizní zprávě revizního technika P.F. a v protokolu o předání a převzetí díla, a že zpráva se „týká pouze NN části energetického zařízení“. Za situace, kdy žalobce žádným důkazem nedokládá, že skutečně došlo k žalobcem dovozovanému odinstalování díla a namontování díla jiného, nejedná se podle soudu o takovou vadu, která by bez dalšího byla indicií o nepravdivosti revizní zprávy či protokolu o předání díla a o skutkovém stavu, obzvláště za situace, byla-li na místě provedena prohlídka stavebního úřadu, který v řízení *in merito* povolil provoz předmětného energetického zařízení za stanovených podmínek. Pokud žalobce netvrdí a nedokládá, že k vydání revizní zprávy revizního technika P.F. či rozhodnutí stavebního úřadu o zkušebním provozu č. 6/2010 došlo např. v důsledku trestného činu, pak se soudu jeví jako zcela logické vysvětlení podané k této otázce osobou zúčastněnou na řízení. Ta ve svém vyjádření uvedla, že dílo bylo dodáno tzv. na klíč, včetně revizní zprávy, přičemž zásadním hlediskem pro ni byl celkový instalovaný výkon. Ten je uveden v protokolu o předání díla jako předmět díla. Údaj o celkovém instalovaném výkonu dle revizní zprávy oproti údaji o díle dle protokolu je 400 W, což odpovídá ani ne dvěma kusům panelů. Panely téhož typu se liší při vizuální kontrole pouze štítkem na zadní straně panelu. V praxi je rozdíl ve výkonu 225 W až 235 W dán rozptylem při výrobě. Panel je po svém vyrobení označen dle svého skutečného výkonu (tzv. flash test), přičemž výstupy flash testu lze s konkrétním panelem spárovat pomocí výrobních čísel panelů. V praxi, při předání díla, je prakticky nemožná zkontrolovat v terénu všechny štítky na jednotlivých panelech a podle osoby zúčastněné na řízení to není ani nutné, odpovídá-li celkový instalovaný výkon a provozovna je dodávána v takovém počtu a ložení panelů, dle jejich momentální dodavatelské dostupnosti.

Soud v této souvislosti zdůrazňuje, že akceptoval-li revizní zprávu revizního technika P.F. stavební úřad v řízení o uvedení do zkušebního provozu a rozhodnutí stavebního úřadu nebylo závažným způsobem zpochybněno, není důvodu, aby rozhodnutí licenčního úřadu soud rušil z důvodů poukazu žalobce na možné technické nedostatky revizní zprávy.

Namítal-li v této souvislosti žalobce, že měla být provedena nová kompletní revize energetického zařízení, pak za situace, kdy byl povolen zkušební provoz lokality B FVE Stálky stavebním úřadem, nelze dovodit, že měl žalovaný nad rámec dvou doložených revizních zpráv požadovat v licenčním řízení doložit ještě revizní zprávu mimořádnou. Otázku toho, zda stavba odpovídá právním požadavkům z hlediska svého umístění v území a působení na okolí (životní prostředí, obyvatelstvo) apod., neposuzuje žalovaný. Je to primárně stavební úřad, neboť má ostatně k dispozici i technickou dokumentaci stavby, k níž byla revizní zpráva ve stavebním řízení přiložena a stavební úřad v rozhodnutí o zkušebním provozu č. 6/2010 stanovil, že stavebník doloží vyhodnocení výsledků zkušebního provozu lokality B.

VI.d) Forma rozhodnutí o změně licence

V rámci žalobní argumentace týkající se rozhodnutí o změně licence žalobce uplatnil i námitku nepřezkoumatelnosti žalobou napadeného rozhodnutí o změně a to z důvodů nejasného vymezení jeho právních účinků a jeho účinků ve vztahu k účinkům rozhodnutí o udělení licence a z toho důvodu, že z obsahu rozhodnutí o změně nelze vůbec seznat, co bylo důvodem rozhodnutí o změně; žalobce v této souvislosti odkazoval na § 102 odst. 9 správního řádu.

Podle § 9 odst. 1 energetického zákona je držitel licence povinen neprodleně oznámit Energetickému regulačnímu úřadu změny podmínek pro udělení licence podle § 5 a všechny změny týkající se údajů a dokladů, které jsou stanoveny jako náležitosti žádosti o udělení licence podle § 7, předložit o nich doklady a požádat o změnu rozhodnutí o udělení licence.

Podle § 9 odst. 5 energetického zákona v případě rozšíření počtu provozoven, změny technických parametrů stávajících provozoven nebo změny rozsahu vymezeného území je držitel licence oprávněn zahájit výkon licencované činnosti v těchto provozovnách nebo na vymezeném území dnem právní moci rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence.

V případě rozhodnutí o změně licence ve smyslu § 9 odst. 5 energetického zákona se jedná o rozhodnutí o žádosti o změně licence a to *ex nunc* z toho důvodu, že došlo k novým skutečnostem týkajícím se parametrů podnikání v licencované oblasti. Energetický zákon tak jednoznačně vymezuje, co je předmětem řízení, co má být *meritem věci* každého rozhodnutí o změně licence, která byla pravomocně udělena na základě posouzení splnění podmínek ve smyslu energetického zákona. Podle zdejšího soudu rozhodnutí o žádosti o změnu licence nemůže v soudním přezkumu obstát tehdy, jsou-li zásadně zpochybněny nosné skutkové důvody ve vztahu k předmětu řízení, tedy ve vztahu ke skutečnostem týkajícím se změny.

Žalovaný na základě žádosti osoby zúčastněné na řízení o změnu podmínek pro udělení licence spočívající v rozšíření výkonu rozhodl tak, že se rozhodnutí

o udělení licence číslo 111016583 změnou číslo 001 mění takto: licence na výrobu elektřiny, udělená na 25 let ode dne vzniku oprávnění k výkonu licencované činnosti, den vzniku oprávnění 29. 9. 2010, termín zahájení výkonu licencované činnosti 29. 9. 2010, celkový instalovaný výkon MW 4,003, počet zdrojů 1, seznam jednotlivých provozoven k licenci č. 111016583 evid. č. 1 FVE Stálky, Stálky, okres Znojmo, kraj Jihomoravský, k.ú. Stálky, obec Stálky, vymezení 5063GP, 5064 GP, 5271 GP, 5223 GP, 5224 GP, 5228 GP, p.č. 1220/6. Oprávnění k výkonu licencované činnosti, ve výše uvedeném rozsahu vzniká nabytím právní moci tohoto rozhodnutí.

Posuzuje-li soud takto formulované správní rozhodnutí, tak byť žalovaný zvolil formu jakéhosi kvazi nového rozhodnutí, jedná se o rozhodnutí, kterým bylo vyhověno žádosti žadatele – tedy je nutné jeho obsah posuzovat ve spojení s jeho nosnými skutkovými důvody, které vyplývají ze žádosti o změnu a z obsahu správního spisu; rozhodnutí o změně licence tak není nepřezkoumatelné.

Byť toto rozhodnutí v sobě zahrnuje původní, změnou dotčený text licence, nemá právní účinky ve smyslu § 109 odst. 6 správního řádu, které by měly za následek „odklizení“ předchozích rozhodnutí týkajících se téže licence. Nemůže být dalším novým rozhodnutím o udělení licence již z toho důvodu, že se skutkově opírá pouze o doklady týkající se změny a zakládá právní účinky pouze ve vztahu k nově posuzovaným skutečnostem v návaznosti na obsah žádosti.

Zdejší soud na rozhodnutí o změně licence nahlížel v rozsudku ze dne 19. 4. 2012, ve věci sp. zn. 62A 3/2011 tak, že „...[ř]ízení o změně licence, v němž bylo nakonec vydáno napadené rozhodnutí, bylo vymezeno žalobcovou žádostí. Jestliže žalobce žádal o změnu rozhodnutí o udělení licence z důvodu změny obchodní firmy a sídla, pak v tomto rozsahu měl žalovaný o žádosti rozhodnout. To se podle zdejšího soudu také stalo, neboť žalovaný rozhodl tak, že tyto údaje v souladu se žádostí změnil...Pokud jde o žalobcem namítanou změnu v údajích týkajících se dne vzniku oprávnění a termínu zahájení vzniku licencované činnosti, pak v těchto otázkách se o změnu původního rozhodnutí o udělení licence nejedná. Jestliže původní rozhodnutí o udělení licence stanovilo, že oprávnění k licencované činnosti vznikne dnem nabytí právní moci rozhodnutí o udělení licence a že termín zahájení výkonu licencované činnosti je dnem nabytí právní moci rozhodnutí o udělení licence, pak tento konkrétní okamžik mohl být znám až poté, co rozhodnutí o udělení licence nabylo právní moci. Tento okamžik je však už původním rozhodnutím o udělení licence stanoven najisto. Rozhodoval-li následně žalovaný o změně licence, pak rozhodnutí o změně mohlo buď převzít údaj obsažený v původním rozhodnutí o udělení licence nebo tento údaj formálně nahradit konkrétním datem, kdy původní rozhodnutí o udělení licence nabylo právní moci – ani v jednom z těchto případů by ke změně těchto údajů z původního rozhodnutí o udělení licence nedošlo ...Odlišit je tedy třeba správní řízení o udělení licence a o změně licence, rozsah obou řízení a rozsah, v němž žalovaný v obou řízeních rozhodoval. Žádostí žalobce byl vymezen předmět řízení, a tedy i předmět

požadovaného rozhodnutí. V pozdějším řízení, v němž bylo vydáno nyní napadené rozhodnutí, žalovaný o změně údajů týkajících se dne vzniku oprávnění a termínu zahájení vzniku licencované činnosti nerozhodoval – a ani mu to nepříslušelo... Jestliže tedy žalobce namítá, že žalovaný neměl řešit údaj o dni vzniku oprávnění a údaj o termínu zahájení výkonu licencované činnosti v rámci předmětného řízení, pak tento co do merita věci „neřešil“. Je-li podle 8 odst. 2 písm. d) a e) EZ obsahovou náležitostí rozhodnutí o udělení licence mimo jiné termín zahájení výkonu licencované činnosti a den vzniku oprávnění k licencované činnosti, pak tyto údaje se podávají už z původního rozhodnutí o udělení licence. Při rozhodování žalovaného o změně rozhodnutí o udělení licence byl už tento okamžik dán konkrétním údajem (konkrétním dnem) a doplnil-li původní údaj údajem „8.1.2010“, pak to neznamená, že by o těchto skutečnostech v řízení o změně rozhodnutí o udělení licence rozhodoval. Rozhodnutí o změně licence tedy nemohlo v tomto směru žalobce na jakémkoli jeho právu, jež mu příslušelo už právní mocí původního rozhodnutí o udělení licence, zkrátit, ani mu žádné právo nezakládalo ani závazně neurčovalo. Ve vztahu ke dni vzniku oprávnění a k termínu zahájení výkonu licencované činnosti rozhodnutí o změně licence žalobce nikterak autoritativně nezasahuje.“. Tento rozsudek byl potvrzen rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 5. 2013, ve věci sp. zn. 8 As 61/2012, a soud ani v nyní posuzovaném případě neshledal důvod pro to, aby se od výše citovaného závěru odchýlil.

VI. e) Prokázání finančních předpokladů

K žalobní argumentaci týkající se prokázání finančních předpokladů soud uvádí, že stavba FVE Stálky byla dle dokumentace obsažené ve správním spise financována úvěrem společnosti Komerční banka a.s., což osoba zúčastněná na řízení doložila smlouvou o úvěru.

Požadavek na povinný důkaz ve smyslu § 8 odst. 7 vyhlášky č. 426/2005 Sb., podle něhož žadatel o udělení licence na výrobu elektřiny ze zařízení využívajícího obnovitelný zdroj energie, které je nově uváděno do provozu, finanční předpoklady dále prokazuje konečným rozpočtem jednotlivých položek realizovaných investic potřebných pro uvedení tohoto zařízení do provozu, souvisí s prokazováním finančních předpokladů žadatele o licenci, což je legitimní požadavek s ohledem na to, že se jedná o podnikání v licencované oblasti s energií, která má strategický význam z hlediska hospodaření, jak se podává i z již citované důvodové zprávy k energetickému zákonu.

Podle § 5 odst. 6 energetického zákona se finančními předpoklady rozumí schopnost žadatele finančně zabezpečit provozování činnosti, na kterou je vyžadována licence, a schopnost zabezpečit závazky nejméně na období 5 let. Finanční předpoklady žadatel nesplňuje, pokud v průběhu uplynulých 3 let soud zrušil konkurs vedený na majetek žadatele proto, že bylo splněno rozvrhové usnesení, nebo soud zamítl insolvenční návrh proto, že majetek dlužníka nebude postačovat k úhradě

nákladů insolvenčního řízení, nebo rozhodl o zrušení konkursu proto, že majetek dlužníka je zcela nepostačující. Žadatel o licenci není finančně způsobilý, jestliže má evidovány nedoplatky na daních, clech a poplatcích, pojistném na sociálním zabezpečení, příspěvku na státní politiku zaměstnanosti nebo pojistném na všeobecné zdravotní pojištění a na pokutách.

Za situace, kdy osoba zúčastněná na řízení doložila bezdlužnost, výsledky svého hospodaření a především způsob financování stavby FVE Stálky smlouvou o úvěru se společností Komerční banka a.s., nelze dospět k závěru, že by doložení finančních předpokladů pro podnikání v licencované oblasti vykazovalo tak závažné deficity skutkových zjištění, že by soud mohl dospět k závěru o nedostatku skutkových důvodů pro posouzení finančních předpokladů, či „zatemnění“ finanční situace osoby zúčastněné na řízení v době rozhodování žalovaného. Ostatně žalobce absenci konečného rozpočtu dával do souvislosti s nedoložením vlastnického či užívacího práva k pozemkům v řízení o udělení licence a k rozporům mezi specifikacemi jednotlivých součástí díla (panely, střídače) v revizní zprávě, s čímž se soud vypořádal výše.

VII. Závěr

Místní příslušnost soudu byla ve smyslu § 7 odst. 2 s.ř.s. dána sídlem žalovaného, kterým je Jihlava, a soud nedospěl k závěru o odůvodněnosti postupu ve smyslu § 7 odst. 5 s.ř.s., tedy k postoupení věci Krajskému soudu v Ostravě.

Tímto má soud za vypořádanou argumentaci osoby zúčastněné na řízení, označenou jako „námitka místní nepřislušnosti a návrh na postoupení věci“, když osoba zúčastněná na řízení žádným oprávněním vznést takový procesní návrh nedisponuje.

Soud dále považuje za vhodné zdůraznit, že si ve smyslu § 52 odst. 1 s.ř.s. neosvojil potřebu dokazovat listinami přiloženými k vyjádření osoby zúčastněné na řízení; pro posouzení důvodnosti žaloby nepovažoval za nezbytné dokazovat těmito listinami.

Soud s ohledem na výše uvedenou podrobnou argumentaci žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

VIII. Náklady řízení

O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.

Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto mu právo na náhradu nákladů řízení proti žalovanému nenáleží; to náleží žalovanému. Tomu však žádné náklady vynaložené nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Ve vztahu k osobě zúčastněné na řízení pak soud rozhodl tak, že nemá právo na náhradu nákladů řízení o žalobě. Osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu pouze těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil; případně jí soud může z důvodů zvláštního zřetele hodných na návrh přiznat i náhradu dalších nákladů řízení (§ 60 odst. 5 s.ř.s.). V daném případě však žádná z těchto zákonem předvídaných situací nenastala.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 13. ledna 2015

Za správnost vyhotovení:
Romana Lipovská

JUDr. David Raus, Ph.D., v.r.
předseda senátu